

Ročník 1970

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 20

Vydána dne 30. června 1970

Cena 60 hal.

OBSAH:

64. Vyhláška ministra spravedlnosti Slovenské socialistické republiky, kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení
65. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky o změnách a doplňcích vyhlášky č. 197/1964 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem motorových vozidel
66. Vyhláška rady Okresního národního výboru v Popradu, kterou se určují obvodní úřady městských a místních národních výborů v okrese stavebními úřady
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

64

VYHLÁŠKA

ministra spravedlnosti Slovenské socialistické republiky

ze dne 25. června 1970,

kteřou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení

Ministr spravedlnosti Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 152 odst. 3 a § 153 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád):

§ 1

Paušální částka nákladů trestního řízení, jež nese stát, uvedených v § 152 odst. 1 písm. c) a § 153 odst. 1 trestního řádu, činí

- v řízení před samosoudcem 300 Kčs a ve věcech, v nichž byl přibrán znalec, 500 Kčs,
- v řízení před senátem 600 Kčs a ve věcech, v nichž byl přibrán znalec, 1000 Kčs.

§ 2

(1) Zrušuje se vyhláška ministra spravedlnosti č. 51/1965 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení.

(2) Ustanovení § 1 se nevztahuje na náklady řízení ve věcech pravomocně skončených do 30. června 1970

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dne 1. července 1970.

Ministri

Dr. Vaščák v. r.

65

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České socialistické republiky

ze dne 23. června 1970

o změnách a doplňcích vyhlášky č. 197/1964 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem motorových vozidel

Ministerstvo financí České socialistické republiky v dohodě se zúčastněnými ministerstvy stanoví podle § 16 písm. c) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích:

Čl. I

S platností pro Českou socialistickou republiku se mění a doplňuje vyhláška č. 197/1964 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem motorových vozidel, takto:

1. § 1 zní:

„^[1] Zákonné pojištění odpovědnosti za škody způsobené na území Československé socialistické republiky provozem motorových vozidel se vztahuje, pokud není dále stanoveno jinak,

- a) na provozovatele a řidiče tuzemských motorových vozidel,
- b) na provozovatele a řidiče cizozemských motorových vozidel.

Jako provozovatel motorového vozidla se pro účely této vyhlášky posuzuje i ten, kdo použije motorového vozidla bez vědomí nebo proti vůli provozovatele, jakož i provozovatel podniku, v němž je motorové vozidlo v opravě.

^[2] Ustanovení předchozího odstavce se netýká těch provozovatelů a řidičů cizozemských motorových vozidel, kteří při vstupu na území Československé socialistické republiky prokáží*) že jejich odpovědnost je pojištěna u cizozemské pojišťovny, a že ve smyslu zvláštních dohod, jichž jsou účastny i pojišťovny Československé socialistické republiky, je Česká státní pojišťovna zmocněna, aby na účet cizozemské pojišťovny a v rozsahu stanoveném československými předpisy

o zákonném pojištění nahradila škody způsobené provozem motorového vozidla během jejich pobytu v Československé socialistické republice stejným způsobem jako za provozovatele nebo řidiče tuzemských motorových vozidel. Při prodloužení pobytu nad dobu uvedenou ve zmocnění však platí od prvního dne této prodloužené doby ustanovení odstavce 1.

^[3] Motorovým vozidlem se pro účely této vyhlášky rozumí — s výjimkou vozidel kolejových a trolejových — každé vozidlo, jež se může pohybovat vlastní motorickou silou bez ohledu na to, zda se pro ně vydává technický průkaz motorového vozidla nebo obdobný průkaz vyžadovaný pro motorová vozidla v cizině, či nikoliv; za motorová vozidla se považují i přívěsy a návěsy k těmto vozidlům.

^[4] Motorové vozidlo mající znaky uvedené v odstavci 3 je tuzemským nebo cizozemským podle toho, zda má trvalé stanoviště v Československé socialistické republice nebo v cizině.

^[5] Zákonné pojištění provozovatelů a řidičů tuzemských motorových vozidel se týká též pojistných událostí, k nimž dojde na ostatním území Evropy a na mimoevropském území Svazu sovětských socialistických republik a Turecka. To však platí jen po dobu uvedenou na zvláštním potvrzení o pojištění vydaném Českou státní pojišťovnou (mezinárodní karta automobilního pojištění nebo jiný doklad).“

2. § 22 odst. 1 zní:

„^[1] Jde-li o cizozemské motorové vozidlo, na jehož provozovatele a řidiče se vztahuje zákonné pojištění podle § 1 odst. 1, vzniká povinnost platit pojistné dnem vstupu tohoto vozidla na území Československé socialistické republiky a trvá po dobu jeho pobytu na tomto území.“

*) Průkazem je ve smyslu zvláštních dohod mezinárodní karta automobilního pojištění nebo jiný doklad

3. § 23 zní:

„Jde-li o cizozemské motorové vozidlo, jehož provozovatele a řidiče se týká ustanovení § 1 odst. 2, vzniká povinnost platit pojistné teprve tehdy, prodlouží-li se pobyt tohoto vozidla na území Československé socialistické republiky nad dobu, po níž trvá zmocnění uvedené v § 1 odst. 2. Tato povinnost vzniká prvním dnem této prodloužené doby osobám uvedeným v § 22 odst. 2 a trvá po dobu prodlouženého pobytu vozidla na území

Československé socialistické republiky. Nebylo-li pojistné zapláceno, vybere je orgán odbavující vozidlo při výjezdu z Československé socialistické republiky a odvede je na účet územně příslušné pobočky pojišťovny.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Lér, CSc., v. r.

66

VYHLÁŠKA

rady Okresního národního výboru v Popradu

ze dne 15. května 1970,

kterou se určují obvodní úřady městských a místních národních výborů v okrese stavebními úřady

§ 1

Rada Okresního národního výboru v Popradu určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, ve spojení s čl. 6 zákona Slovenské národní rady č. 72/1969 Sb., o některých opatřeních v organizaci a působnosti národních výborů v Slovenské socialistické republice, stavebními úřady:

1. Obvodní úřad místních národních výborů se sídlem v Hôrke s územní působností pro obce Hozelec, Hôrka, Janovce, Spišský Štiavnik, Švábovce a Vydrník;
2. Obvodní úřad místních národních výborů se sídlem v Popradu s územní působností pro obce Gánovce, Matejovce, Mlynica, Nová Lesná, Spišská Teplica a Veľký Slavkov;
3. Obvodní úřad místních národních výborů se sídlem v Slovenské Vsi s územní působností pro obce Lendak, Slovenská Ves, Vojňany a Výborná;
4. Obvodní úřad místních národních výborů se sídlem ve Spišských Hanušovcích s územní působností pro obce Hágy, Jezersko, Malá Franková, Osturňa, Refov, Spišské Hanušovce a Veľká Franková;
5. Obvodní úřad městského národního výboru a místních národních výborů se sídlem ve Spišské Staré Vsi s územní působností pro město Spišská Stará Ves a obce Červený Kláštor, Havka, Lehnica, Lysá nad Dunajcom, Majere, Matiašovce a Zálesie;
6. Obvodní úřad místních národních výborů se sídlem v Štrbě s územní působností pro obce Liptovská Teplička, Nižná Šuňava, Štrba a Vyšná Šuňava;
7. Obvodní úřad místních národních výborů se sídlem ve Vrbovė s územní působností pro obce Abrahámovce, Hradisko, Tvarožná, Vlková, Vlkovce, Vrbov a Žakovce;
8. Městský národní výbor v Spišské Belé s územní působností města Spišská Belá.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tajemník:
Dr. Mikuš v. r.

Předseda:
Ing. Janík v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo plánování České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky

vydalo Pokyny k metodickému a organizačnímu zajištění nařízení a opatření vlády České socialistické republiky o ekonomických nástrojích k zabezpečení oblastní proporcionality.

Tyto pokyny jsou uveřejněny v částce 4/70 Ústředního věstníku ČSR.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky se souhlasem ministerstva financí České socialistické republiky a v dohodě s Českou radou odborových svazů

vydalo podle § 83 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění vyplývajícím z pozdějších předpisů výnosem čj. X/1-1405-2. 2. 1970 ze dne 18. 3. 1970 Směrnice o stravování pracovníků z kuchyní zařízení sociálního zabezpečení. Směrnice se vztahují na organizace na úseku sociálního zabezpečení spravované národními výbory.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. května 1970 a byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky (částka 4/1970 ze dne 15. dubna 1970).

Do Směrnic lze nahlédnout v ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky, v odborech sociálního zabezpečení národních výborů a v zařízeních sociálního zabezpečení národních výborů.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo dne 28. května 1970 pod čj. 33.199/69-III/5 Směrnice pro zřizování a provoz vysokoškolských menz a bufetů. Směrnice, které jsou uveřejněny v sešitu 6 Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, nově upravují zřizování, organizaci a provoz těchto zařízení vysokých škol, stanoví okruh osob, které jsou oprávněny se v menzách stravovat, a ceny jídel; nahrazují dosavadní úpravu obsaženou ve směrnících ministerstva školství a kultury ze dne 5. září 1964, čj. 16.226/64-III/2a a ruší i ostatní předpisy tyto směrnice měnící a doplňující. Nová úprava nabývá účinnosti od 1. června 1970.

Do Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR lze nahlédnout v odborech školství krajských nebo okresních národních výborů, popřípadě v každé škole.

Ministerstvo výstavby a techniky České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků oboru projektové a inženýrské činnosti výnos č. 3 ze dne 6. dubna 1970 o úpravě osobní hmotné zainteresovanosti vedoucích pracovníků samostatných hospodářských projektových, projektově inženýrských a inženýrských organizací. Tímto výnosem se stanoví zásady pro určování způsobu a konkrétních podmínek osobní hmotné zainteresovanosti vedoucích pracovníků v uvedených organizacích.

Výnos nabyt účinnosti dne 6. dubna 1970.

Výnos byl intimován přímo ministerstvům a ostatním ústředním orgánům státní správy, v jejichž působnosti jsou samostatné hospodářské projektové, projektově inženýrské a inženýrské organizace, dále českým svazům družstevních organizací a krajským národním výborům, u nichž lze do něho nahlédnout. Výnos bude zveřejněn ve Zpravodaji Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a SSR v částce 4 z r. 1970.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 21 odst. 1, § 22 odst. 2 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu, a podle § 51 odst. 3 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, směrnice ze dne 21. května 1970 čj. LP/1-265 — 19. 5 o změnách v posuzování zdravotní způsobilosti k práci.

Tyto směrnice mění zejména ustanovení směrnic č. 49/1967 Věst. MZd, o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, které upravují posuzování zdravotní způsobilosti při dočasné pracovní neschopnosti a lékařské poradní komise. Přitom znovu zavádějí lékařské poradní komise na obvodech a umožňují v rámci pevně stanovených limitů upravit u některých ošetřujících lékařů lhůty pro zasedání lékařské poradní komise diferencovaně podle problematiky obvodu a vývoje pracovní neschopnosti. Dále se směrnice zavádí dozor nad dodržováním léčebného režimu práce neschopných, jehož pracovníci — s profilem zdravotnicko-sociálním — se organizačně začleňují do oddělení posudkové služby (centrální evidence) nemocnice s poliklinikou (polikliniky).

Tyto směrnice nabývaly účinností dnem 1. června 1970.

Směrnice budou zveřejněny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR jako závazné opatření č. 17 v částce 9/1970 a lze do nich nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví ČSR, u odborů zdravotnictví národních výborů a ústavů národního zdraví.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo k provedení usnesení vlády ze dne 1. dubna 1970 č. 70 v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 15 odst. 1 zákona č. 51/1959 Sb., o výkupu zemědělských výrobků, Směrnice k zajištění nákupu zemědělských výrobků od jednotlivě hospodařících rolníků do státních fondů.

Směrnice stanoví podmínky nákupu zemědělských výrobků od jednotlivě hospodařících rolníků do státních fondů.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 6/1970 Věstníku ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky pod poř. č. 18 a nabývají účinností dnem 22. května 1970.

Ústřední ředitel Československého filmu

vydal podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ústředního výboru Českého odborového svazu umění a kultury

výnos č. 23 ze dne 22. května 1970, kterým se mění a doplňuje výnos č. 11 ze dne 20. června 1968 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků ústředního ředitelství Československého filmu a podřízených organizací, — dále

výnos č. 24 ze dne 22. května 1970, kterým se doplňuje výnos č. 19 ze dne 19. prosince 1968 o úpravě platových poměrů pracovníků při tvorbě krátkých filmů v Československém filmu, a

výnos č. 25 ze dne 22. května 1970, kterým se doplňuje výnos ústředního ředitele Českého filmu ze dne 29. dubna 1969 — č. 20 o úpravě platových poměrů pracovníků výrobních štábů Studia pro úpravu zahraničních filmů ve Filmovém studiu Barrandov.

Všechny tři uvedené výnosy nabývaly účinností dnem 22. 5. 1970 a lze do nich nahlédnout u ústředního ředitelství Čs. filmu a u ředitelství podniků Českého filmu.

Ministerstvo výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě se Slovenskou radou odborových svazů ve Zpravodaji Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a ministerstva výstavby a techniky SSR výnos č. 1 ze dne 17. července 1969, kterým se mění výnos bývalé Státní komise pro techniku ze dne 10. července 1967 č. 24083/5160/1967, kterým se vydává platový řád centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny a pracovníků organizací technického a technicko-ekonomického charakteru.

Výnos nabyl účinností dnem 1. července 1969.

Do výnosu a jeho příloh možno nahlédnout v ministerstvu výstavby a techniky SSR a na okresních národních výborech v SSR.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Ministerstvo zahraničních věcí oznamuje, že

1. u belgického ministerstva zahraničních věcí a zahraničního obchodu byla dne 27. ledna 1970 uložena listina o přístupu Republiky Peru k Úmluvě o zřízení Rady pro celní spolupráci a Příkladu, sjednaným v Bruselu dne 15. prosince 1950.

Podle ustanovení svého článku XVIII odst. c) Úmluva vstoupila pro Peru v platnost dne 27. ledna 1970.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 15 Sbírky zákonů, ročník 1970;

2. švýcarská vláda, v souladu s ustanoveními článku 67 Mezinárodní úmluvy o přepravě zboží po železnicích (CIM) a článku 66 Mezinárodní úmluvy o přepravě cestujících a cestovních zavazadel po železnicích (CIV), sjednaných v Bernu dne 25. února 1961, informovala o tom, že Irsko přistoupilo k uvedeným úmluvám a k Dodatkovému protokolu k oběma úmluvám ze dne 25. února 1961.

Podle ustanovení článku 65 odst. 3 Úmluvy CIM, článku 66 odst. 3 Úmluvy CIV a č. IV, Dodatkového protokolu vstoupily Úmluvy CIM a CIV a Dodatkový protokol pro Irsko v platnost dne 1. února 1970.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 15 Sbírky zákonů, ročník 1970;

3. u generálního tajemníka OSN byly dne 11. a 26. února 1970 uloženy listiny o přístupu Brazílie a Argentiny k Úmluvě o souhlasu k manželství, nejnižším věku pro uzavření manželství a registraci manželství, sjednané v New Yorku dne 10. prosince 1962.

Podle ustanovení svého článku 6 odst. 2 Úmluva vstoupila v platnost pro Brazílii dne 12. května 1970 a pro Argentinu dne 27. května 1970.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 15 Sbírky zákonů, ročník 1970;

4. u vlády Polské lidové republiky byla dne 1. prosince 1969 uložena listina o přístupu Ecuadoru k Úmluvě o sjednocení některých pravidel v mezinárodní letecké dopravě, sjednané ve Varšavě dne 12. října 1929 a k Protokolu, kterým se mění Úmluva sjednaná ve Varšavě dne 12. října 1929, podepsaném v Haagu dne 28. září 1955.

Podle ustanovení článku 38 Úmluvy a článku XXIII Protokolu, Úmluva a Protokol vstoupily pro Ecuador v platnost dne 1. března 1970.

Úmluva a Protokol byly publikovány vyhláškami ministra zahraničních věcí č. 15/1935 Sb. a č. 15/1966 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Afghánistán, Argentina, Austrálie, Alžírsko, Belgie, Běloruská SSR, Barma, Barbados, Brazílie, Bulharsko, Cejlon, Dahomé, Dánsko, Ecuador, Etiopie, Filipíny, Finsko, Francie, Gabun, Ghana, Guinea, Horní Volta, Indie, Indonésie, Irsko, Island, Izrael, Itálie, Japonsko, Jihoafrická unie, Jordánsko, Jugoslávie, Kambodža, Kamerún, Kanada, Keňa, Konžská demokratická republika, Kuba, Kypr, Laos, Libanon, Libérie, Lichtenštejnsko, Libye, Lucembursko, Maďarsko, Malí, Malajsie, Maroko, Mauretánie, Mongolsko, Niger, Nizozemí, Norsko, Nový Zéland, Nigérie, Pákistán, Paraguay, Polsko, Pobřeží slonoviny, Portugalsko, Rakousko, Rwanda, Řecko, Saudská Arábie, Senegal, Sierra Leone, Spojené státy americké, Sjednocená arabská republika, SSSR, Sýrie, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Uganda, Ukrajinská SSR, Velká Británie, Venezuela.

Protokolem jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Afghánistán, Argentina, Austrálie, Belgie, Běloruská SSR, Brazílie, Bulharsko, Dahomé, Ecuador, Francie, Gabun, Irsko, Island, Izrael, Itálie, Jugoslávie, Kamerún, Kanada, Konžská demokratická republika, Kuba, Kypr, Laos, Lucembursko, Maďarsko, Malí, Mexiko, NDR, NSR, Niger, Nigérie, Nizozemí, Norsko, Pákistán, Paraguay, Pobřeží slonoviny, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Saudská Arábie, Senegal, Salvador, Sierra Leone, SAR, Spojené státy americké, SSSR, Švédsko, Švýcarsko, Tunisko, Ukrajinská SSR, Venezuela;

5. u generálního tajemníka OSN byla dne 30. ledna 1970 uložena listina o přístupu Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku k Úmluvě o zabránění a potrestání zločinů genocidia, přijaté Valným shromážděním OSN dne 9. prosince 1948.

Podle ustanovení svého článku XIII odst. 3 Úmluva vstoupila pro Velkou Británii v platnost dne 30. dubna 1970.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 32/1955 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Afghánistán, Argentina, Austrálie, Barma, Belgie, Běloruská SSR, Bolívie, Brazílie, Bulharsko, Cejlon, Dánsko, Dominikánská republika, Ecuador, Etiopie, Filipíny, Francie, Guatemala, Haiti, Honduras, Chile, Indie, Írán, Island, Izrael, Itálie, Jordánsko, Jugoslávie, Kambodža, Kanada, Kolumbie, Kostarika, Kuba, Laos, Libanon, Libérie, Maroko, Mexiko, Monako, Nicaragua, NSR, Norsko, Pákistán, Panama, Paraguay, Peru, Polsko, Rumunsko, Řecko, Saúdská Arábie, Salvador, SAR, Spojené státy americké, SSSR, Sýrie, Švédsko, Tunisko, Turecko, Ukrajinská SSR, Uruguay, Velká Británie;

6. u francouzského ministerstva zahraničních věcí byla dne 21. listopadu 1969 uložena ratifikační listina Rakouska k Madridskému ujednání o mezinárodním zápisu továrních a obchodních známek, sjednanému v Madridu dne 14. dubna 1891, revidovanému v Nizze dne 15. června 1957.

Podle ustanovení svého článku 12 odst. 3 Nizzká revize Ujednání vstoupila pro Rakousko v platnost dne 8. února 1970.

Při uložení ratifikační listiny učinilo Rakousko prohlášení podle článku 3 bis Ujednání.

Nizzká revize Madridského ujednání byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 67/1967 Sb.

Nizskou revizí Madridského ujednání jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Belgie, Francie, Itálie, Jugoslávie, Lichtenštejnsko, Lucembursko, Maďarsko, Monako, NSR, Nizozemí, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Španělsko, Tunisko, Velká Británie.